

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Στυλιανή Κελαράκη και τη Γραμματέα Ιωάννα Ταγαράκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Ιανουαρίου 2015 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣ ΑΣ: Της εδρεύουσας στην Αθήνα ,οδός ... ,υπό εκκαθάριση ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία ... ,νόμιμα εκπροσωπούμενης ,η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Γεράσιμου Χαλιώτη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "... ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ",η οποία εδρεύει στα ... Ηρακλείου Κρήτης και εκπροσωπείται νόμιμα ,η οποία εκπροσωπήθηκε από το νόμιμο εκπρόσωπο της ... του ... ,που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Ιωάννη Βασιλάκη.

Η συζήτηση έγινε όπως σημειώνεται στα πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 79 του ν. 5960/1933 "περί επιταγής" (όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 1 του ν.δ/τος 1325/1972), 914 επ., 297 και 298 ΑΚ) προκύπτει, ότι εκείνος που εκδίδει επιταγή γνωρίζοντας ότι δεν έχει διαθέσιμα κεφάλαια στην πληρώτρια τράπεζα είτε κατά το χρόνο της έκδοσης είτε κατά το χρόνο της πληρωμής, ζημιώνει τον κομιστή από τη μη πληρωμή της επιταγής κατά την εμφάνιση της παρά το νόμο, δηλαδή, παρά την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 79 ν. 5960/1933, που χαρακτηρίζει την πράξη του εκδότη τους ποινικό αδίκημα. Επομένως είναι υποχρεωμένος, κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών, σε αποζημίωση του κομιστή και αν ακόμη η επιταγή αυτή είναι μεταχρονολογημένη (ΑΠ 1262/1993 ΕλλΔνη 1995.157), γιατί η διάταξη αυτή του άρθρου 79 ν. 5960/1933 έχει θεσπιστεί για να προστατεύει όχι μόνο το δημόσιο, αλλά και το συμφέρον του δικαίουχου της επιταγής (ΑΠ 587/2002 ΕλλΔνη 2003.450, ΕΑ 5916/2002 ΕλλΔνη 2003.833, ΕφΠειρ 238/1997 ΕλλΔνη 1997.1634, ΕφΠειρ 459/1991 ΕλλΔνη 1992.150, ΕφΑΘ 3770/1990 ΕλλΔνη 1990.1519).Από το συνδυασμό των άρθρων 28,29 εδ.α και 79 του ν.5960/1933 προκύπτει ότι η εντολή που δίνει ο εκδότης στην πληρώτρια τράπεζα να μην πληρώσει την επιταγή από τα κεφάλαιά του , ισοδυναμεί με την έλλειψη διαθέσιμων κεφαλαίων διότι και στην περίπτωση αυτή τα κατατεθέντα σε αυτήν κεφάλαια του εκδότη μεταβάλλονται σε μη διαθέσιμα για την πληρώτρια (ΑΠ 326/98 ΔΕΕ 1998,988, ΕφΠατρ 6/96 ΑρχΝομ 1997,23,Εφ θες 2426/2001 ΔΕΕ2002.309).Η διάταξη του

άρθρου 32 παρ.1 του ν.5960/1933 ,προς ενίσχυση του χαρακτήρα της επιταγής ως ιδιωτικού δίκαιου μέσου πληρωμής και ενίσχυσης της κυκλοφορίας της ενσωματωμένης απαίτησης περιορίζει τη δυνατότητα ανάκλησης της επιταγής και καθιερώνει την "αρχή του μη ανακλητού" της επιταγής κατά την προθεσμία εμφάνισής της. Η αρχή του μη ανακλητού" ισχύει και για τη μεταχρονολογημένη επιταγή(Ι. Μάρκου Δίκαιο Επιταγής εκδ.4,Ειρ Αθ 2706/79 ΝοΒ27.1372).Εξάλλου όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 1,21,22 και 28 του ν.5960/1933,η ενοχή από την επιταγή είναι αναιτιώδης ,με την έννοια ότι ο ενάγων-δικαιούχος από τραπεζική επιταγή δεν είναι υποχρεωμένος να επικαλεστεί και να αποδείξει την ύπαρξη νόμιμης και έγκυρης αιτίας ,για την οποία εκδόθηκε ο άνω τίτλος.Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι, από τη διάταξη του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 προκύπτει ότι ο χαρακτήρας της πράξης της έκδοσης επιταγής εν γνώσει της ανυπαρξίας αντίστοιχων διαθεσίμων κεφαλαίων, ως αδικοπραξίας δεν επηρεάζεται από λόγους αναγόμενους στην υποκείμενη σχέση, δηλαδή στην αιτία έκδοσης της επιταγής, γιατί το έγκυρο ή το άκυρο της αιτίας είναι στην περίπτωση αυτή αδιάφορο, καθώς επίσης και η τυχόν έλλειψη αυτής, αρκεί δε μόνο η προϋπόθεση της έλλειψης διαθεσίμων κεφαλαίων, είτε κατά το χρόνο της έκδοσης είτε κατά το χρόνο της πληρωμής και μη πληρωμής της επιταγής κατά το χρόνο της εμφάνισης της (ΑΠ 165/1992 ΕλλΔνη 1992.688, ΑΠ 74/1991 ΕλλΔνη 1991.1587, ΕφΛαρ 2269/2004 Τραπ. Νομ. Πληροφ. ΔΣΑ, ΕφΘεσ 611/1999 Αρμ. 2000.652, ΕφΠειρ 1010/1993 ΕλλΔνη 1994.1703), εντεύθεν δε δεν αποτελεί στοιχείο της ιστορικής βάσης της αγωγής (ΑΠ 165/1992 ΕλλΔνη

33.688 ΑΠ 74/1991 ΕλλΔνη 32.1587, ΕφΠειρ 1010/93 ΕλλΔνη 35.1703, ΕφΘεσ611/1999 Αρμ. 2000.652).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ.3,7,8,9,10, 12α ,17 α,β ,γ του ν.δ. 400/1970 περί ιδιωτικής επιχείρησης ασφάλισης "Γ Σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης για παράβαση νόμου, καθώς και σε κάθε περίπτωση λύσης του νομικού προσώπου ασφαλιστικής επιχείρησης στην οποία έχει απαγορευθεί η ελεύθερη διάθεση περιουσιακών στοιχείων, ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης... Κατά το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις και η αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης και οι δικαιούχοι του ασφαλισματος και οποιοσδήποτε άλλης απαίτησης κατ' αυτής υποχρεούνται να υπαχθούν στη διαδικασία αναγγελίας και επαλήθευσης των απαιτήσεων τους, προκειμένου να συμμετάσχουν στη διανομή της ασφαλιστικής τοποθέτησης (άρθρ.9 παρ.1 ν.δ. 400/1970, ΕΑ 6286/2011, ΔΕΕ 2012, 556,

ΕΘεσ 1038/2009, ΕπισκΕμπΔ 2009, 730).Οι αναγκαστικού .^δικαίου διατάξεις του ν.δ.400/1970 θεσπίστηκαν από το Νομοθέτη προκειμένου να εμπεδωθεί το αίσθημα εμπιστοσύνης τ των πολιτών προς το θεσμό της ιδιωτικής ασφάλισης.Τα όργανα της εκκαθάρισης (επόπτης και εκκαθαριστής) διεκδικούν τις πάσης φύσεως απαιτήσεις έναντι τρίτων,οι οποίες είναι ακατάσχετες και ως τέτοιες ανεπίδεκτες συμψηφισμού κατ αρθ.451ΑΚ(ΑΠ 2528/2008,ΑΠ4589/2011 ,ΕφΑΘ 6187/2000, 654/2009).

Με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα ασφαλιστική εταιρεία εκθέτει ότι με τη με αρ.84/16-7-2013 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος ,ανακλήθηκε οριστικά η άδεια λειτουργίας της ,τέθηκε σε ασφαλιστική εκκαθάριση

.χαρακτηρίστηκε το σύνολο του ενεργητικού της ως ασφαλιστική τοποθέτηση και ορίστηκε επόπτης εκκαθάρισης και εκκαθαριστής. Ότι η εναγόμενη εξέδωσε στο Ηράκλειο σε διαταγή της ενάγουσας, στις 30-7-2013 τη με αριθμ. ... επιταγή της Τράπεζας EFG Eurobank Ergasias A.E., ποσού 10.000ευρώ, με χρέωση του λογαριασμού της. Ότι η επιταγή αυτή εμφανίσθηκε στην πληρώτρια τράπεζα προς πληρωμή από την ενάγουσα την 1-8-2013 πλην όμως δεν πληρώθηκε, καθώς η εναγόμενη είχε προβεί στην ανάκλησή της με επαρκές υπόλοιπο, ότι συνεπώς η ενάγουσα υπέστη από το αδίκημα (έκδοση ακάλυπτης επιταγής) ζημία για την οποία ζητεί να αποζημιωθεί από την εναγόμενη κατά το ισόποσο της επιταγής νομιμότοκα από την ημερομηνία έκδοσης της επιταγής, άλλως εμφάνισης της προς πληρωμή, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Επίσης ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική της δαπάνη.

Η αγωγή αρμόδια εισάγεται στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 14παρ.1^α και 35ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία και είναι νόμιμη κατά τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914, 297, 298 του ΑΚ, 79 του Ν.5960/1933, 907, 908, 176 του ΚΠολΔ. και του ν.δ.400/1970, εκτός του παρεπόμενου αιτήματος επιδίκασης τόκων από την επομένη εμφάνισης της επιταγής, το οποίο κρίνεται μη νόμιμο και απορριπτέο, καθόσον η διάταξη του άρθρου 45 αρ.2 του Ν.5960/33 για οφειλή τόκων από την επομένη εμφάνισης προς πληρωμή της επιταγής εφαρμόζεται μόνο όταν ασκείται αξίωση από την επιταγή και όχι από την αδικοπραξία, όπως εν προκειμένω, για την οποία οφείλονται τόκοι από την όχληση δηλαδή από την επίδοση της αγωγής κατ άρθρ.346 ΑΚ (ΕΦΑΘ2897/2010 Νόμος, Γεωργιάδης- Σταθόπουλος τόμος τέταρτος σελ. 712 αριθ. 84, ΑΠ 903/1975 ΝοΒ 24/253, ΑΠ 1589/1979 ΝοΒ 28/1115, ΑΠ 329/1992 ΕΛΔνη 35/1326). Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί κατ'ουσία η αγωγή, αφού για το παραδεκτό της συζήτησής της καταβλήθηκε το απαιτούμενο δικαστικό ένσημο με τα υπέρ τρίτων τέλη (βλ. με αρ.221178,221179 αγωγήσημα).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα ανταπόδειξης στο ακροατήριο, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου, από τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν ως δικαστικά τεκμήρια, τις ομολογίες που συνάγονται από τις προτάσεις τους (άρθρ. 261 ΚΠολΔ) και την όλη διαδικασία, αποδείχτηκαν τα παρακάτω: Δυνάμει της με αρ. 84/16-7-2013 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος, ανακλήθηκε οριστικά η άδεια λειτουργίας της ενάγουσας ασφαλιστικής εταιρείας, τέθηκε αυτή σε ασφαλιστική εκκαθάριση. χαρακτηρίστηκε το σύνολο του ενεργητικού της ως ασφαλιστική τοποθέτηση και ορίστηκε επόπτης εκκαθάρισης και εκκαθαριστής (άρθ.3 παρ.3, 7,8, 9,10,12^ο 17α,β,γ του ν.δ. 400/1970). Η εναγόμενη εξέδωσε στο Ηράκλειο σε διαταγή της ενάγουσας, στις 30-7-2013 τη με αριθμ. ... επιταγή της Τράπεζας EFG Eurobank Ergasias A.E., ποσού 10.000ευρώ, με χρέωση του με αρ.... λογαριασμού που τηρούσε στην ίδια τράπεζα, η οποία εμφανίσθηκε προς πληρωμή από την ενάγουσα εμπρόθεσμα δηλαδή την 1-8-2013 στην πληρώτρια τράπεζα, πλην όμως δεν πληρώθηκε και σφραγίστηκε, από δε την από 5-8-2013 σημείωση της τράπεζας στην επιταγή ' προκύπτει ότι αυτή

ανακλήθηκε από την εκδότρια εναγόμενη με επαρκές υπόλοιπο. Η ανάκληση συνεπώς της εντολής προς πληρωμή ισοδύναμε! με έλλειψη διαθέσιμου κεφαλαίου στο σχετικό λογαριασμό της εκδότριας. Οι ισχυρισμός της εναγόμενης ότι δεν οφείλει στην ενάγουσα το ποσό της επίδικης επιταγής καθόσον αφορούσε μελλοντικά ασφαλιστήρια συμβόλαια που δεν έγιναν λόγω ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ενάγουσας ,πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος καθόσον δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία προς απόδειξη του παραπάνω ισχυρισμού της ,όπως το έγγραφο με την συμφωνία που όπως ισχυρίζεται κατάρτισε με την ενάγουσα και αφορούσε την επίδικη επιταγή .Επίσης η προβαλλόμενη από την εναγόμενη ένσταση περί καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος εκ μέρους της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη καθόσον σύμφωνο με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η διεκδίκηση των απαιτήσεων κατά τρίτων -όπως η ένδικη- αποτελεί νόμιμη άσκηση των καθηκόντων του εκκαθαριστή σύμφωνα με τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του ν.δ. 400/1970. Στην περίπτωση που η εναγόμενη έχει οποιαδήποτε απαίτηση κατά της ενάγουσας θα πρέπει να τηρηθεί η διαδικασία που διέπει την ασφαλιστική εκκαθάριση ήτοι να αναγγείλει την απαίτησή της κατά τη διαδικασία του προβλέπει το ν.δ. 400/1970 ,όπως ισχύει. Πρέπει κατά συνέπεια να γίνει δεκτή η αγωγή ως βάσιμη και στην ουσία της και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 10.000 ευρώ , με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση, ενώ κρίνεται ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί-λόγοι που να επιβάλλουν την προσωρινή εκτέλεση , γΓαυτό το σχετικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί .Τέλος η δικαστική δαπάνη πρέπει να συμψηφιστεί μεταξύ των διαδίκων(άρθρο179 εδ. τελ.ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ'αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αγωγή,

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα

το ποσό των δέκα χιλιάδων(10.000) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Συμψηφίζει μεταξύ των διαδίκων τη δικαστική δαπάνη.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στο Ηράκλειο στις

29 Μαΐου 2015